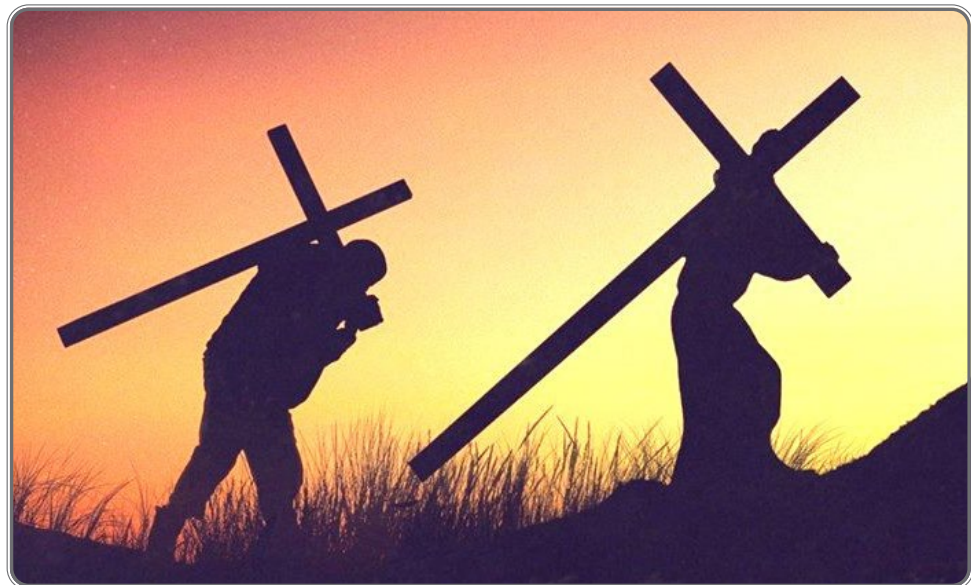

Vsako trpljenje vodi k vstajenju, če ga sprejmemo z vero

»Gospod Bog je odpravil človeka iz edenskega vrta obdelovat zemljo, iz katere je bil vzet. Izgnal je človeka in postavil vzhodno od edenskega vrta kerube in meč, iz katerega je švigal ogenj, da bi stražili pot do drevesa življenja.« In s tem dnem se je za človeka začelo zemeljsko trpljenje, saj je moral od takrat naprej, kot nadaljuje Sveto pismo, v potu svojega obraza jesti kruh zemlje, ki mu bo rodila trnje in osat, in trpeti v nosečnosti, na koncu pa roditi v bolečinah. Ampak zakaj moramo ljudje še danes skozi tako in drugačno trpljenje? Zakaj ljudje sploh trpimo? In če je Bog tako vsemogočen in neskončno dober, zakaj potem dopušča trpljenje?

S takimi in drugačnimi vprašanji se ljudje ukvarjamo vse življenje. Dejstvo je, da je trpljenje posledica greha, greh pa ni od Boga, temveč od

človeka. Bog nam ne privoščiči trpljenja, saj je poslal na svet svojega Sina, da nam pokaže zgled v prenašanju trpljenja. V današnjem individualizmu ljudje dostikrat vidimo samo sebe in svoje težave, pozabljamo pa na Jezusa, ki je bil prav tako deležen človeške narave. Tudi Jezus je šel čez proces trpljenja, tudi Jezusa je bilo strah trpljenja in celo Jezus se je pod težo trpljenja zjokal. Toda Jezus je vsej svoji agoniji navkljub ostal zvest svojemu poslanstvu trpečega jagnjeta, ki ga vodijo v zakol. In to vse samo zaradi ljubezni do nas. Papež Janez Pavel II. je nekoč dejal, da je »človekovo trpljenje tista točka njegovega življenja, v kateri ga skrivnostna 'usoda' vabi, da se dvigne nad samega sebe. Zdi se, da je trpljenje del presežnosti človeka.« Zavedajmo se, da smo z žrtvovanjem za bližnjega res na neki način prikrajšani, vendar hkrati tudi blagoslovljeni z milostjo, da lahko Bog deluje preko nas. Življenje kot tako pa nam na pot pošlje trpljenje tudi zato, da lahko potem še bolj cenimo srečo in radost, ki bi nam drugače bili samoumevni.

Trpljenje ostaja skrivnost, ki presega naše razumevanje, a hkrati ponuja priložnost za rast in poglobitev vere. Tako kot Kristusova smrt ni bila konec, ampak začetek zmage nad grehom in smrtjo, tudi naše preizkušnje nosijo v sebi možnost preobrazbe in rasti. Velika noč nas tako uči, da vsako trpljenje vodi k vstajenju, če ga sprejmemo z vero.

P. Vladimir Rufin Predikaka

Križev pot na Selih

S pepelnično sredo smo vstopili v milostni postni čas, čas duhovne poglobitve, premišljevanja in odrekanja, čas, ki nas med drugim nagovarja k poglobljeni molitvi, dobrim delom in sočutju. Na Slovenskem imamo v postnem času bogato tradicijo pobožnosti križevega pota – tako v cerkvah kot zunaj na prostem. Križev pot je pobožnost, pri kateri verniki premišljujemo o Jezusovem trpljenju in smrti na poti od obsodbe do križanja.

Pri sv. Družini na Selih letos obhajamo križev pot na prostem, in sicer ob nedeljah z začetkom ob 15. uri. Zberemo se pred cerkvijo, nato pa se skozi središče Sel najprej odpravimo do Intiharjeve kapele. Pot nadaljujemo za šolo in mimo hiš nazaj do glavne ceste, ker se ustavimo pri Mlinarjevem

in Smolingerjevem križu, križev pot pa sklenemo v cerkvi. Molitev vodijo selski in videmski veroučenci, vsako nedeljo različni razredi, pridružijo pa se jim tudi njihovi starši in preostali verniki.

Vabljeni tudi vi! Naj nas postni čas poveže v skupni molitvi in poglobljeni pripravi na veliko noč!

PK, foto: Rozika Murko

Duhovne vaje zakonske skupine sv. Vida

Zakonska skupina sv. Vida se je udeležila duhovnih vaj od 21. do 23. marca 2025 v Minoritskem samostanu sv. Frančiška v Piranu. Udeležilo se nas je šest parov. Duhovne vaje je vodil pater Vladimir Predikaka Rufin. Tema duhovnih vaj je bila Romarji upanja v zakonu. V petek, prvi dan, smo najprej imeli v

cerkvi križev pot za zakonce, potem pa smo se dobili v učilnici na uvodnem srečanju, kjer smo se dogovorili, da bomo pri zajtrku in kosilu imeli tišino (brez govorenja) – za poglobitev duhovnega počutja. Vsak dan smo imeli dve

temi, nato pa smo »poromali v puščavo«, kjer smo o temi razmišljali, se pogovorili in napisali molitev na naše razmišljanje.

Dopoldan drugega dne smo imeli temo Pot zakonske ljubezni, popoldan pa temo Kriza v zakonu. Popoldan smo imeli v cerkvi tudi mašo in v kapeli spoved. Pred vsako naslednjo temo smo odkrito povedali svoje razmišljanje in molitev. V nedeljo smo se zjutraj pred mašo udeležili križevega pota z verniki piranske župnije. Po maši smo imeli temo Kako sprejeti zete in snahe ter Dedek in babica. Po kratki »puščavi« smo imeli še temo Soočanje z boleznijo in vloga sozakonca. Na koncu smo prišli še do refleksije.

Duhovne vaje so zelo dobro vplivale na nas zakonce. Zahvaljujemo se p. Vladimirju za odlično pripravljene teme in kuharici Roziki za odlično postrežbo in dobro kuho.

DOGODKI

- **Romanje župnij sv. Vida in sv. Andraža v Rim in Vatikan: 26.–29. 4. 2025**
- **Cvetna nedelja: 13. 4. ob 9.00 na samostanskem dvorišču – blagoslov zelenja, igrani pasijon, sv. maša**
- **Velikonočno tridnevje – obredi, sv. Vid, Videm pri Ptuj:**
 - veliki četrtek, 17. 4. 2025, v cerkvi ob 19.00
 - veliki petek, 18. 4. 2025, v cerkvi ob 19.00
 - velika sobota, 19. 4. 2025, v cerkvi ob 19.00
- **Velika sobota – blagoslovi jedil v cerkvi ter pri križih in kapelah:**
 1. Videm – cerkev ob 10.00
 2. Pobrežje – Firštova kapela ob 10.00
 3. Lancova vas – Čohova kapela ob 10.30
 4. Tržec – Lesjakova kapela ob 11.00
 5. Popovci – Potočnikov križ ob 11.30
 6. Sela – cerkev ob 12.00
 7. Dravci – blagoslov obnovljenega Vidovičevega križa in jedil na križišču ob 13.00
 8. Ljubstava – v parku pri križu ob 13.00
 9. Dravinjski Vrh – Sitarjeva kapela ob 13.30
 10. Videm – cerkev 14.00
 11. Sela – cerkev 15.00
 12. Videm – cerkev ob 16.00
- **Velika noč: nedelja, 20. 4. 2025, vstajenjska procesija ob 7.00**
- **Romanje birmancev in staršev: petek, 2. 5. 2025, peš iz Vidma in s Sel na Ptujsko Goro**

